

Український письменник і композитор Сидір Воробкевич.

Український письменник і композитор, музично-культурний діяч і православний священик на Буковині, педагог і редактор часописів Буковини, художник – така багатогранна діяльність Сидора Воробкевича

Сидір Воробкевич мав псевдоніми: Данило Млака, Демко Маковійчук, Морозенко, Семен Хрін, Ісидор Воробкевич, С. Волох та інші.

Сидір Воробкевич народився 5 травня 1836 р. в місті Чернівці у сім'ї священика, вчителя богослов'я. Воробкевич мав незвичайних предків.

Його прадід утік свого часу з Литви і звався Сеульський Млака де Орочко, а дід переробив Орочко на Воробкевича. Частина прізвища Млака стала улюбленим псевдонімом Сидора. Дід поета перейняв од свого батька безліч оповідей про козацтво, Україну, Умань, Залізняка, Гонту. Багато оповідань Сидір чув з уст своєї бабусі Параскеви, яка знала силу-силенну казок, пісень, народних оповідань про козаків і турків.

Навчався Сидір Воробкевич у Чернівецькій гімназії, згодом – у духовній семінарії, яку закінчив 1861 року. В гімназії він почав складати вірші й створювати до них музику. Потім був священиком у буковинських селах, де вивчав фольклор і побут місцевого населення.

Музичну освіту Сидір здобував приватно у професора Віденської консерваторії Ф. Кренна. У 1868 році склав іспит на звання викладача співу й регента хору у Віденській консерваторії. З 1867 року викладав спів у Чернівецькій духовній семінарії та гімназії, а з 1875 р. – на богословському факультеті Чернівецького університету. Як композитор складав літературні пісні і псалми, komponував хорові твори, сольні пісні та оперети, писав мелодії на власні вірші.

Літературна діяльність Сидіра Воробкевича розпочалася 1863 року, коли в збірнику "Галичанин" було надруковано п'ять перших віршів під загальною назвою "Думки з Буковини". 1877 року він видав перший буковинський альманах "Руська хата".

Сидір Воробкевич – один із засновників і редакторів журналу "Буковинська зоря".

Працюючи в Чернівецькому університеті, він очолював "Руське літературне товариство", а з 1876 року – студентське товариство "Союз".

Сидір Воробкевич писав українською, німецькою і румунською мовами. В літературному доробку письменника – вірші, поеми, оповідання,

повісті реалістичного і романтичного характеру. Кращі твори Воробкевича пройняті любов'ю до трудового люду. Він розробляв теми історичного минулого – оповідання "Турецькі бранці" (1865), поема "Нечай" (1868), драми "Петро Сагайдачний" (1884), "Кочубей і Мазепа" (1891), писав про тяжку долю селянства – вірші "Рекрути" (1865), "Панська пімства" (1878). Одним з перших в українській літературі відобразив життя робітників (драма "Блудний син").

Найповніше таланти С. Воробкевича проявився в ліричних віршах, де поет "розсипає велике багатство життєвих спостережень, осяяних тихим блиском щирого, глибокого, людського і народолюбного чуття" (І. Франко). Характерними рисами поезії Воробкевича є мелодійність, близькість до фольклорних джерел (вірш "Летить, летить чорний ворон..." та ін.). Багатьом його творам властивий гумор.

Поет висловлював любов до рідної мови: його вірш "Мово рідна, слово рідне", покладений на музику автором, став хрестоматійним. Чимало творів С. Воробкевича перекладено болгарською, німецькою, російською та іншими мовами.

Перебуваючи на викладацькій роботі в Чернівецькій духовній семінарії, гімназії, університеті, Сидір Воробкевич багато уваги приділяв молоді: уклав пісенники для початкової школи, створив посібники з теорії музики й співу та ін. Виступаючи одночасно як композитор і письменник, він створює чимало віршів, пісень для дітей ("Рідна мова", "То наші любі, високі Карпати", "Веснянка", "Осінь"). Після поїздки до Києва (1874) Воробкевич написав два чоловічі хори "Цар-ріка наш Дніпро" та "Я родився над Дніпром, отому я козаком".

За життя письменника було видано збірку віршів "Над Прутом" (1901) за участю І. Франка.

Перу поета належить ряд оповідань, новел, нарисів і сміховинок ("Нерон", "Сабля Сканденберга", "Клеопатра", "Іван Грозний"). Він – автор циклу статей "Наші композитори", у якому чільне місце відведене композиторові М. І. Глінці.

Помер Сидір Воробкевич 19 вересня 1903 року в Чернівцях.

За словами І. Франка, С. Воробкевич був одним з "перших жайворонків нової весни нашого народного відродження".